

ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΠΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΣΥΡΙΑ, ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ Ο ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Η πανδημία του Covid-19 ανέδειξε, σε παγκόσμιο επίπεδο, τα αδιέξοδα του καπιταλιστικού συστήματος και επιτάχυνε την όξυνση των αντιθέσεων που γεννά και αναπαράγει, έτσι ώστε να συνεχίσει να υφίσταται το δομικό του στοιχείο, η κυριαρχία και η κερδοφορία των αφεντικών στις πλάτες μας. Όσο το λεηλατημένο, από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές τόσο της Ν.Δ., όσο και του ΣΥΡΙΖΑ, Ε.Σ.Υ. παραλύει, και οι κοινωνικές ανάγκες για δημόσια υγεία γιγαντώνονται, το κράτος συνεχίζει την φιλοπολεμική του ατζέντα, εργαλειοποιώντας παράλληλα την υγειονομική κρίση, που του προσφέρει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο επιχειρεί να επιβάλλει δια της βίας μια νέα κανονικότητα. Αυτή του φόβου και της αποξένωσης. Του μιλιταρισμού και της μισαλλοδοξίας. Της ανελευθερίας και της καταστολής.

Την ίδια στιγμή μια νέα οικονομική κρίση βρίσκεται προ των πυλών. Ήδη μετράμε 10αδες χιλιάδες απολυμένων στη χώρα και πάνω από 200% αύξηση του δημόσιου χρέους το έτος που έκλεισε. Το ντόπιο κεφάλαιο, αχόρταγο, αποζητά διέξοδο και οι κυβερνώντες, επιτελώντας το ρόλο τους, τους την προσφέρουν. Οι μισθοί πέφτουν κατακόρυφα και η εργασία γίνεται ακόμα πιο ελαστική και επισφαλής, με τον αντεργατικό νόμο, που καταργεί το 8ωρο και απειλεί το συνδικαλιστικό αγώνα με φακέλωμα και ποινικοποίηση της απεργίας. Σε μεγαλύτερη κλίμακα, το παγκόσμιο χρέος, το 2021, αναμένεται να ξεπεράσει το 400% επί του παγκόσμιου ΑΕΠ και σε συνδυασμό με το ρυθμό εξάντλησης των κοιτασμάτων πετρελαίου, αναθεωρείται ραγδαία η μέχρι πρότινος γεωπολιτική ισορροπία, καθώς διέξοδο και νέα κερδοφορία επιφέρουν οι νέες αγορές, και συγκεκριμένα της ενέργειας.

Οι δύο κυρίαρχοι σχηματισμοί Η.Π.Α./ΝΑΤΟ - Ρωσία/Κίνα, προσπαθούν να επεκταθούν, στοχεύοντας στον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των ενεργειακών και εμπορικών οδών. Οι ΗΠΑ επιδιώκουν να περικυκλώσουν στρατιωτικά τη Ρωσία και την Κίνα, με την τελευταία να αμφισβητεί σήμερα, στο πεδίο της αγοράς, την πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ. Στα Βαλκάνια αυτό επιχειρείται μέσω του ΝΑΤΟ του οποίου οι βάσεις και η παρουσία του συνεχώς αυξάνονται αλλά και με τον άξονα Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ- (Αίγυπτος) για την ενεργειακή συμφωνία του αγωγού East-Med που θα μεταφέρει φυσικό αέριο στην νότιο-ανατολική Ευρώπη, ώστε να αυτονομηθεί ενεργειακά από τη Ρωσία που σήμερα καλύπτει το 35% των ενεργειακών της αναγκών.

Ο ανταγωνισμός Η.Π.Α./ΝΑΤΟ - Ρωσίας/Κίνας εδαφικοποιείται αυτή τη στιγμή στην Ουκρανία. Στην περιοχή που βρίσκονται σημαντικά υπεράκτια κοιτάσματα φυσικού αερίου διέρχεται το 50% του ρωσικού αερίου προς την Ευρώπη. Μετά την προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία, το 2014, αλλά και την αυτονομία ενός τμήματος της ανατολικής Ουκρανίας που πρόσκειται στη Ρωσία, ο Ουκρανός πρόεδρος, με τη στήριξη των ΗΠΑ, εκκίνησε σχεδιασμούς ανακατάληψης της Κριμαίας και της Σεβαστούπολης, περιοχή μεγάλης γεωστρατηγικής σημασίας, καθώς αποτελούν διέξοδο στη Μαύρη Θάλασσα και κατ' επέκταση στη Μεσόγειο. Μεγάλες δυνάμεις του ΝΑΤΟ έχουν εισέλθει στην Ουκρανία και το ΝΑΤΟ φαίνεται να εξοπλίζει και να εκπαιδεύει τον Ουκρανικό στρατό. Παράλληλα μεγάλες ρωσικές δυνάμεις κινητοποιούνται στην περιοχή, με τη Ρωσία να δηλώνει πως *“Η Ουκρανία θα σταματήσει να υπάρχει όπως την ξέρουμε”*. Η είδηση για τους πρώτους νεκρούς δεν άργησε να έρθει.

Η ελληνική αστική τάξη, προσδεμένη πλήρως στο άρμα των ΗΠΑ/ΝΑΤΟ, ακολουθεί την κλιμακούμενη αντιπαράθεση, διεκδικώντας ταυτόχρονα την προστασία αλλά και κομμάτι από την ενεργειακή πίτα που ευελπιστεί να μοιραστεί στην περιοχή της ανατολικής Μεσογείου. Οι αυξανόμενες νατοϊκές βάσεις σε όλη τη χώρα, από τη Σούδα ως την Αλεξ/πολη, που λειτουργούν ως ορμητήριο για τις επεμβάσεις των ΗΠΑ στη Μ. Ανατολή και τα Βαλκάνια, η μετατροπή του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης σε σταθμό απόβασης για τα αμερικανικά στρατεύματα, οι πολεμικές ασκήσεις του ΝΑΤΟ στην περιοχή με τη συμμετοχή του ελληνικού στρατού και η μετατροπή της Ελλάδας σε ενεργειακό κόμβο, στην προσπάθεια παράκαμψης της Ρωσίας, εντάσσονται στα πλαίσια αυτής της σχέσης-πρόσδεσης, και της επιδίωξης του ελληνικού κράτους να αναδειχθεί σε ηγέτιδα δύναμη του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια.

Η κλιμακούμενη ένταση μεταξύ της τουρκικής και ελληνικής αστικής τάξης, η θωράκιση των συνόρων και η προσπάθεια εμπλοκής του ελληνικού κράτους στη Λιβύη, επιδιώκοντας την κατάργηση του τουρκολιβυκού μνημονίου για τη χάραξη της ΑΟΖ, η κήρυξη ΑΟΖ με την Αίγυπτο και την Ιταλία, η επιτήρηση του εναέριου χώρου της Β. Μακεδονίας, οι συναλλαγές για οπλικά συστήματα με τη Σ.Αραβία και οι κοινές εκπαιδεύσεις της πολεμικής αεροπορίας των δύο κρατών, αυξάνουν το ενδεχόμενο της εμπλοκής της χώρας σε μια σύρραξη.

Στην περιοχή μας, τα μαχητικά αεροσκάφη πετάνε κάθε τρεις και λίγο πάνω από τα σπίτια μας, οι πρόβες πολέμου, τόσο με την άσκηση «ηνίοχος '21», όσο με την «θρακική συνεργασία '21», με κοινές ασκήσεις στο

Πετροχώρι και άλλες περιοχές της Ξάνθης, εντάσσονται και αυτές στα πλαίσια της πολεμικής προετοιμασίας. Στο λιμάνι Αλεξ/πολης, αναμένεται να αποβιβαστεί στρατός χιλιάδων Αμερικανών καθώς και άρματα μάχης στα πλαίσια της άσκησης «defend Europe 21». Την ίδια ώρα, στα πλαίσια της συμμαχίας Ελλάδας-Γαλλίας, το ελληνικό κράτος ετοιμάζεται να στείλει στρατεύματα στο Μαλί στηρίζοντας την γαλλική αποικιοκρατία, που αποβλέπει στην λεηλάτηση των κοιτασμάτων της Δ. Αφρικής για τα συμφέροντα των γαλλικών πολυεθνικών. Το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο επιδιώκει να αρπάξει κι αυτό με τη σειρά του το δικό του μερτικό, με εργολαβίες που σχετίζονται με τη μεταφορά του ορυκτού πλούτου και το ελληνικό κράτος μεριμνά για τους εφοπλιστές, στέλνοντας στρατό να πολεμήσει.

Οι κρατικές δαπάνες για νέα εξοπλιστικά γιγαντώνονται, και ανακοινώνονται προσλήψεις 15.000 μισθοφόρων στρατιωτικών και 2.500 στελεχών στις ένοπλες δυνάμεις, την ίδια στιγμή που η λίστα των κοινωνικών αναγκών δεν έχει τελειωμό. Η δολοφονική πολιτική ακρωτηριασμού του ΕΣΥ και της πρωτοβάθμιας υγείας που αφήνει σε ουρά αναμονής όποιον/α χρειάζεται μία κλίνη ΜΕΘ, η υποστελέχωση των δημόσιων σχολείων, το ΚΕΘΕΑ που κλείνει, η εκτόξευση της φτώχειας και της ανεργίας, είναι μόλις κάποια σημεία αυτής της λίστας.

Οι δύο ιμπεριαλισμοί έχουν μεταξύ τους πολλούς ανταγωνισμούς. Έχουν όμως και ένα κοινό εχθρό που πρέπει να παταχθεί ώστε να μη σταθεί εμπόδιο στα πόδια τους. Τα κοινωνικά-ταξικά κινήματα. Το νεοπρολεταριάτο διεθνώς, που δε θέλει να χύσει το αίμα του για τα συμφέροντα των εκάστοτε αστικών τάξεων. Παράλληλα, η διόγκωση του χρέους στρώνει το έδαφος για έναν νέο κύκλο επίθεσης από μεριάς του κεφαλαίου, με νέες αναδιαρθρώσεις, που θα επιφέρουν περαιτέρω φτωχοποίηση και εκμετάλλευση. Το κράτος οχυρώνεται από τώρα απέναντι στις κοινωνικές αντιστάσεις, θωρακίζοντας την εξουσία του κεφαλαίου πάνω μας με όλο και πιο αναβαθμισμένη στρατιωτική και αστυνομική παρουσία, χρησιμοποιώντας ως δούρειο ίππο την διαχείριση της υγειονομικής κρίσης.

Ταυτόχρονα, προσπαθούν να σπείρουν το εθνικιστικό δηλητήριο και το μίσος μεταξύ των καταπιεσμένων, με πατριωτικές φιέστες και εθνικιστικά παραληρήματα για “εθνική ομοψυχία”, επιχειρώντας να νομιμοποιήσουν τις τεράστιες δαπάνες των εξοπλισμών, το милитарισμό και εν τέλη τον πόλεμο. Να στήσουν έναν εθνικό κορμό που θα πραγματώσει τα σχέδια τους, έτοιμος να πεθάνει για τα συμφέροντα των λίγων. Η αύξηση της στρατιωτικής θητείας και ο σχεδιασμός για υποχρεωτική στράτευση των οικονομικά ασθενέστερων νέων, που από τα 18 θα παραδίδονται στον милитарισμό και σε κάθε λογής караβανά, είναι και αυτή στα πλαίσια της εσωτερικής πειθάρχησης.

Θα το ξαναπούμε. Αυτό το ξοφλημένο σύστημα τους δεν έχει τίποτα παραπάνω να δώσει παρά μόνο περισσότερη φτώχεια, εκμετάλλευση, οικολογική καταστροφή και πολέμους. Και οφείλουμε να αντισταθούμε. Οι μεγάλες κοινωνικές αναταραχές και πολεμικές συγκρούσεις σε όλη την υφήλιο, από τη Συρία και το Βόρειο Ιράκ, το Ισραήλ και την Παλαιστίνη, το Λίβανο, την Ινδία και το Πακιστάν, το Αφγανιστάν, τη Αιθιοπία, την Υεμένη, τη Λατινική Αμερική κ.α. επισημαίνουν πως αυτό το οικονομικοπολιτικό σύστημα δεν είναι βιώσιμο.

Να χτίσουμε γέφυρες διεθνιστικής αλληλεγγύης μεταξύ των καταπιεσμένων και ένα πλατύ μαχητικό αντιπολεμικό κίνημα που θα βάλει φρένο στα σχέδια των κεφαλαιοκρατών και σε ένα νέο αιματοκύλισμα της τάξης μας. Δεν ταυτιζόμαστε με κανένα ιμπεριαλιστικό μπλοκ. Τα συμφέροντα της κοινωνικής βάσης και ευρύτερα των καταπιεσμένων, δεν βρίσκονται σε κανένα από τα πολεμικά σχέδια των δύο σχηματισμών. Ο πόλεμος που αναγνωρίζουμε ως αναγκαίο για τη διέξοδο από την καπιταλιστική βαρβαρότητα είναι ένας. Ο ανειρήνευτος ταξικός πόλεμος, και στον οποίο οφείλουμε να βρούμε νικητές. Με οργάνωση και ανυποχώρητο αγώνα.

Για έναν κόσμο χωρίς στρατούς, σύνορα και πολέμους. Για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και χωρίς λεηλασία της φύσης. Για έναν κόσμο χωρίς διακρίσεις με βάση τη φυλή, το φύλο, τη σεξουαλικότητα. Για έναν κόσμο αλληλεγγύης, κοινοκτημοσύνης, ισότητας, ελευθερίας. Για έναν κόσμο που θα φέρει την ειρήνη για όλη την ανθρωπότητα.

